

Sygn. akt: I C 156/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Joanna Dalba

Protokolant: Anna Szwed

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2015 r. w W.

sprawy z powództwa (...) Sp. z o.o. w W.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. następujące kwoty:

- kwotę 28,06 zł (dwadzieścia osiem złotych i sześć groszy) tytułem odsetek w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 3.483,- zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt trzy złote) za okres od dnia 15 września 2014 r. do dnia 15 października 2014 r. oraz;

- kwotę 77,36 zł (siedemdziesiąt siedem złotych i trzydzieści sześć groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, liczonymi od dnia 16 października 2014 r. do dnia zapłaty;

2. w pozostałym zakresie oddała powództwo;

3. zasądza od pozwanego (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w W. kwotę 717,- zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania, w tym kwotę 600,- zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 156/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 11 września 2014 roku powód (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wniósł przeciwko pozwanemu (...) Publicznemu Szpitalowi (...) im. prof. W. (...) w W. o zasądzenie kwoty 3.494,50 zł. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia złożenia pozwu do dnia zapłaty wraz z kosztami procesu. W uzasadnieniu pełnomocnik powoda wyjaśnił, iż powód na podstawie umowy z dnia 17 kwietnia 2013 r. łączącej strony, sprzedał i dostarczył pozwanemu sprzedał i dostarczył pozwanemu sterylne retraktory do ran chirurgicznych. Z tego tytułu powód wystawił faktury VAT. Powód potwierdził odbiór każdej z ww. faktur, jednak pomimo upływu terminów płatności, powód nie uiścił należności. Na dochodzoną kwotę pozwem składają się: 3.402,- zł. i skapitalizowane odsetki w kwocie 92,50 zł.
(pozew i załączniki – k. 1-20)

W dniu 17 października 2014 roku Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie w sprawie sygn. akt I Nc (...) wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym (**nakaz - k. 25**).

Pismem z dnia 17 października 2014 r. pełnomocnik powoda cofnął powództwo w części tj. w kwocie 3.402,- zł. – wobec częściowej spłaty należności przez pozwanego. W konsekwencji powód wniósł o zasądzenie kwoty 92,50 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od kwoty 3.494,50 zł. wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 15 października 2014 r. i liczonymi od kwoty 92,50 zł. od dnia 16 października 2014 r. do dnia zapłaty. (**pismo – k. 28**)

Postanowieniem z dnia 24 listopada 2014 r. Sąd umorzył postępowanie w części co do kwoty 3.402,- zł. (**postanowienie z uzasadnieniem – k. 60-61**)

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty, który pozwany zaskarżył w całości, wniósł o oddalenie powództwa w całości, zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych oraz nieobciążanie go kosztami postępowania na podstawie art. 102 kpc. Powód podniósł, że powództwo w zakresie kwoty 3.402,- zł. jest bezzasadne wobec spłaty długu. Ponadto powództwo w zakresie odsetek w kwocie 12,12 zł. winno być oddalone z powodu błędnego określenia terminu płatności faktur przez powoda. (**sprzeciw – k. 32-58**)

Pismem z dnia 22 grudnia 2014 r. pełnomocnik powoda sprecyzował swoje stanowisko wnosząc o zasądzenie kwoty 80,38 zł. wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 3.482,38 zł. od dnia wniesienia pozwu do dnia 15 października 2014 r. i od kwoty 80,38 zł. od dnia 16 października 2014 r. Nadto wniósł o zasądzenie od pozwanego na jego rzecz kosztów. W tym zakresie powód wskazał, iż terminowe uiszczanie płatności przez jego kontrahentów jest warunkiem prawidłowego funkcjonowania podmiotu gospodarczego, jest warunkiem stałej płynności finansowej. (pismo - 69)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 kwietnia 2013 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. jako Zamawiającym a (...) Sp.z o.o. jako Wykonawcą zawarta została umowa nr (...). Przedmiotem umowy był zakup i dostawa sterylnych retraktorów ran chirurgicznych – pakiet nr 1, zwanych dalej w ilościach i asortymencie wyszczególnionym w tabeli asortymentowo-cenowej stanowiącej integralny załącznik do umowy, o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami, sukcesywnie w okresie 24 miesięcy od daty zawarcia umowy. (§ 1 pkt 1). Wartość przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę brutto 22.680,- zł. (§ 2).

Zgodnie z zapisem zawartym w § 8 zapłata należności za dostarczony towar miała być dokonywana przelewem każdorazowo na podstawie faktury VAT, w terminie do 90 dni od daty otrzymania prawidłowo wystawionej faktury przez Zamawiającego i zaakceptowania jej, na konto Wykonawcy wskazane każdorazowo na fakturze. Datą zapłaty miał być dzień obciążenia rachunku bankowego Zamawiającego (pkt 1). Umowa została zawarta na czas określony, tj. do dnia 5 listopada 2015 roku (§ 10 pkt 1) / k. 16-20 – umowa z dnia 5 listopada 2012 roku/.

W dniu 20 lutego 2013 roku w W. pomiędzy (...) Publicznym Szpitalem (...) im. prof. W. (...) z siedzibą w W. jako Zamawiającym a (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. jako Wykonawcą zawarta została umowa nr (...). Przedmiotem umowy było zamówienie na dostawę butli z powietrzem syntetycznym, napełnianie butli Zamawiającego oraz dzierżawa butli z gazem specjalnym (pakiet 1 i 3) – zwanych dalej towarem, w ilości i asortymencie wyszczególnionych w tabeli asortymentowo-cenowej stanowiącej integralny składnik umowy (załącznik), o parametrach i jakości zgodnej z normami i obowiązującymi przepisami, sukcesywnie w okresie do dnia 5 listopada 2015 roku od daty zawarcia umowy (§ 1). Wartość przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę brutto 11.808,00 zł. (pakiet 1) i 1.195,56 zł. (pakiet 3) (§ 2). Wykonawca miał dostarczać przedmiot umowy sukcesywnie, w oparciu o bieżące zamówienia wystawiane przez Zamawiającego, opieczetowane pieczęcią firmową Zamawiającego i podpisane przez uprawnione osoby (§ 3 zd. 1).

Zgodnie z zapisem zawartym w § 8 zapłata należności za dostarczony towar miały być dokonywane przelewem każdorazowo na podstawie faktury VAT, w terminie do 30 dni od daty otrzymania faktury przez Zamawiającego i

zaakceptowania jej, na konto Wykonawcy wskazane każdorazowo na fakturze. Datą zapłaty miał być dzień obciążenia rachunku bankowego Zamawiającego (pkt 1). **(umowa – k. 10-13)**

(...) Sp. z o.o. w W. wystawiła na rzecz (...) Publicznego Szpitala (...). O. (...) w W. następujące faktury VAT:

- nr 14- (...) z dnia 7 marca 2014 roku na kwotę 1.134,- zł., termin płatności do dnia 5 czerwca 2014 roku. Faktura ta została podpisana przez przedstawiciela Zamawiającego – A. K. w dniu 10 marca 2014 r. **(faktura – k. 15)**

- nr 14- (...) z dnia 11 marca 2014 roku na kwotę 1.134,- zł., termin płatności do dnia 9 czerwca 2014 roku. Faktura ta została podpisana przez przedstawiciela Zamawiającego – A. K. w dniu 12 marca 2014 r. **(faktura – k. 16)**

- nr 14- (...) z dnia 29 kwietnia 2014 roku na kwotę 1.134,- zł., termin płatności do dnia 28 lipca 2014 roku. Faktura ta została podpisana przez przedstawiciela Zamawiającego w dniu 30 maja 2014 r. (nazwisko osoby podpisującej nieczytelne). **(faktura – k. 17)**

W dniu 15 października 2014 r. nastąpiła spłata należności głównej w kwocie 3.402,- zł. **(bezsporne, informacja w piśmie – k. 28)**

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Bezsporne pomiędzy stronami w niniejszej sprawie pozostawały okoliczności podnoszone w toku niniejszego postępowania. Pozwany nie kwestionował istnienia wierzytelności głównej powoda, ale kwestionował jej wysokość.

Zgodnie z przepisem art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Zgodnie z Ustawą z dnia 12 czerwca 2003 r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz. z 2003 r., nr 139 poz. 1323 z późn. zmianami), art. 6: „1. Jeżeli termin zapłaty nie został określony w umowie, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za okres począwszy od 31 dnia po spełnieniu świadczenia niepieniężnego - do dnia zapłaty, ale nie dłuższy niż do dnia wymagalności świadczenia pieniężnego.

2. Za dzień wymagalności świadczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1, uważa się dzień określony w pisemnym wezwaniu dłużnika do zapłaty, w szczególności w doręczonej dłużnikowi fakturze lub rachunku.”

Natomiast w świetle art. 7: „Jeżeli dłużnik, w terminie określonym w umowie albo wezwaniu, o którym mowa w art. 6 ust. 2, nie dokona zapłaty na rzecz wierzyciela, który spełnił określone w umowie świadczenie niepieniężne, wierzycielowi przysługują, bez odrębnego wezwania, odsetki w wysokości odsetek za zwłokę, określanej na podstawie art. 56 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926, z późn. zm.4)), chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty.”

Powyższa ustawa ma zastosowanie zgodnie z art. 3 do takich sytuacji jak w sprawie niniejszej. Mianowicie zgodnie z art. 3 ust. 1, 2 i 3: „Ustawę stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są:

1) przedsiębiorcy w rozumieniu art. 4 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807);

2) podmioty prowadzące działalność, o której mowa w art. 3 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej;

3) podmioty, o których mowa w art. 3 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. Nr 19, poz. 177)".

Należy wskazać, że w dniu 28 marca 2013 r. o terminach zapłaty transakcjach handlowych – została opublikowana w Dzienniku Ustaw nowa Ustawa o terminach zapłaty transakcjach handlowych. Jednakże zgodnie z 15 ust. 1 „Do transakcji handlowych zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.”

W tym stanie rzeczy sąd przyjął, iż powyższa Ustawa jest szczególna w stosunku do uregulowania kodeksu cywilnego i Sąd zasądził odsetki w wysokości odsetek dla zaległości podatkowych określonej na podstawie art. 56 § 1 Ordynacji podatkowej od należności z faktur za okres:

- od dnia 6 czerwca 2014 r. (termin płatności do dnia 15 września 2014 r. (data wniesienia powództwa), co dało kwotę 31,69 zł.;

- od dnia 9 czerwca 2014 r. (termin płatności do dnia 15 września 2014 r. (data wniesienia powództwa), co dało kwotę 30,45 zł.;

- od dnia 28 lipca 2014 r. (termin płatności do dnia 15 września 2014 r. (data wniesienia powództwa), co dało kwotę 15,22 zł..

Razem powyższe sumy dają kwotę: 77,36 zł. Kwota ta została zasądzona w punkcie 1 tire 2. Kwotę tę zasądzono wraz z dalszymi odsetkami od dnia następującego pod dniem 16 października 2014 r. – jako następnym po dniu dokonania spłaty należności głównej do dnia zapłaty.

W punkcie 1 tire 1 wyroku zasądzono kwotę 28,06 zł (dwadzieścia osiem złotych i sześć groszy) tytułem odsetek w wysokości odsetek za zwłokę określanej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa, liczonymi od kwoty 3.483,- zł (trzy tysiące czterysta osiemdziesiąt trzy złote) za okres od dnia 15 września 2014 r. do dnia 15 października 2014 r.

Kwota 3.483,- zł. jest to suma należności głównej 3.402,- zł. i odsetek od kwoty należności głównej 80,38 zł. od dnia 15 września 2014 r. do dnia 15 października 2014 r. – zgodnie z kwotą podaną przez powoda w piśmie z dnia 15 grudnia 2014 r.

W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone. Odsetki ustawowe bowiem do dnia 23 grudnia 2014 r. były w wysokości wyższej aniżeli odsetki od zaległości podatkowych.

Na podstawie ustawy z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy – Ordynacja podatkowa oraz ustawy o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz. U. nr 197, poz. 1306), od 9 listopada 2010 r., na podstawie art. 56 § 1, stawka odsetek za zwłokę jest równa sumie 200% podstawowej stopy oprocentowania kredytu lombardowego, ustalonej zgodnie z przepisami o Narodowym Banku Polskim, i 2%, z tym że stawka ta nie może być niższa niż 8%.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2014 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. z dnia 22 grudnia 2014 r., Dz.U.2014.1858) § 1 – „Wysokość odsetek ustawowych ustala się na 8 % w stosunku rocznym.”

W świetle zaś dotychczasowego Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 grudnia 2008 r. w sprawie określenia wysokości odsetek ustawowych (Dz. U. z dnia 12 grudnia 2008 r., Dz.U.2008.220.1434) § 1. Wysokość odsetek ustawowych ustala się na 13 % w stosunku rocznym.

W tym stanie rzeczy orzeczono jak w pkt. 1 i 2 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 98 kpc, postanawiając o ich stosunkowym rozliczeniu, w zw. z § 6 pkt. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności

radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego urzędu (Dz.U. z 2002 r., nr 163, poz. 1349). Sąd miał na względzie, iż strona powoda wygrała niniejszy spór w 100%, albowiem odsetki nie wliczają się do wartości przedmiotu sporu.(por. art. 20 kpc)

Sąd uwzględnił fakt, że spłata należności w dniu 15 października 2014 r. nastąpiła po dniu 15 września 2014 r. – tj. dniu wniesienia powództwa. Z tego względu wniesienie powództwa było uzasadnione.

W konsekwencji należało zasądzić od pozwanego na rzecz powoda poniesione przez powoda koszty procesu, na które złożyła się opłata od pozwu w kwocie 100,- zł. oraz wynagrodzenie profesjonalnego pełnomocnika w kwocie 600,- zł. oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami postępowania na podst. art. 102 kpc. Mianowicie nie można przerzucać na powoda prowadzącego działalność gospodarczą ciężaru ponoszenia przez niego kosztów prowadzenia postępowania, albowiem powód z racji działalności gospodarczej musi ponosić z własnych środków wydatki, w tym także na koszty sądowe czy też na koszty pełnomocnika. Uzyskiwanie zaś w terminie należności od kontrahentów jest warunkiem zachowania płynności finansowej powoda jako przedsiębiorcy. Nadto zła kondycja finansowa pozwanego szpitala nie może obciążać de facto powoda. W kontaktach więc z przedsiębiorcami pozwany szpital nie może być więc traktowany jako podmiot uprzywilejowany w tym zakresie, że nie wiąże go ważne z mocy prawa terminy wymagalności płatności faktur.

Należy wziąć pod uwagę także, iż pozwany zapłacił powodowi należność główną z kilkumiesięcznym opóźnieniem po dacie wymagalności i po dacie wniesienia powództwa, ale bez odsetek i konieczne było przeprowadzenie rozprawy, co dodatkowo wydłużyło postępowanie.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w pkt. 3 wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu.
2. po wykonaniu akta przedstawić sędziemu ref. celem rozpoznania wniosku pozwanego o zwolnienie od kosztów zawartego w sprzeciwie.